

نقدی بر نمایشگاه یحیی دهقان پور

نمایشگاه عکس یحیی دهقان پور به عنوان سیب سوم در اذرماه ۱۳۹۶ در گالری اران برگزار شد. نمایشگاه شامل عکس های است که با دوربین گوشی موبایل عکاسی شده و با نرم افزار ادیت شده اند. عکس هایی که تصاویر آدم ها در خیابان و ساختمان ها و تصاویری از پرتره ترا مپ، را نشان میدهد عکس ها حالت کشیدگی و القای نوعی حرکت بصری را به مخاطب میدهد و گویی هنرمند در مقام پرسه زن به دنبال اتفاق های است که در شهر رخ میدهد. و این رخ دادن اتفاقات روزمره را با حرکت دست برای مخاطب ملموس تر میکند. این شیوه عکاس را از صرفا یک عکاس مستند خیابانی، جدا میکند و بر وجه هنری بودن عکس میافزاید. تاکید هنرمند در استفاده از گوشی موبایل را میتوان در قسمت پایین چند عکس به خوبی مشاهده کرد. هنرمند نه تنها از نمایش صفحه گوشی ابایی ندارد بلکه جزیی از محتوای ذهنی اوست و بر آن تاکید میکند.

نورمن هالند منتقد ادبی ۲۰۰۷ گفت: «در نقد روان کاوانه، با سه جزء ذهن مؤلف، ذهن مخاطب اثر و ذهن یکی از کاراکترهای اثر، سر و کار داریم در این مجموعه که تصاویر با نرم افزار خود به خود ترکیب شده است تصویر نهایی را نمیتوان مطلقا ذهن مولف در نظر گرفت و اما اگر ذهن مخاطب اثر و ذهن کاراکتر های اثر را در نظر بگیریم. میتوان گفت :

برج آزادی و ساختمان ملل از هم پاشیده شده است، پرتره تکه تکه شده ترامپ و آدم هایی که در اندوه و ملال به سر میبرند و هزار قطعه میشوند. استرس، وسواس و سایر اختلالات روانی، بخشی از وجود نوع بشر می باشد، به ویژه در روزگار معاصر ما جریانات اجتماعی و فرهنگی، اقتصادی و ... همگی اضطراب آفرین و موجب رنج است. در بررسی روانشناسانه این آثار به جای ذهن مولف میتوان به ذهن مخاطب اثر پرداخت مخاطبی که با نگاه اول به حس ناامنی میرسد و در می یابد که همه چیز در حال فروپاشی است.

«بودلر» در مقاله ای «نقاش زندگی مدرن» می نویسد که هنرمند خود را در سیالیت لحظه ای حال غوطه ور می کند، تا بهترین کیفیت های دوران مدرن را بازنمایی کند. «لذتی که از بازنمایی زمان حال می بریم، تنها معلول زیبایی نیست که در این بازنمایی نهاده می شود؛ بلکه از نفس "در حال زندگی کردن" نیز ناشی می شود.» برای بودلر نفس حال بودن به بهترین وجه در فعالیت های پرسه زن (Flaneur)، نظاره گر دوره گرد و سودایی پیچیدگی های عصر مدرن دیده می شود. پرسه زن، کسی است که به تمامی در جمعیت غوطه ور است و می تواند به بهترین شکل، بغرنجی های زمانه را بازنمایی کند. نظریه ی پرسه زن و هنرمند مدرن بودلر اگرچه نزدیک به یک قرن و نیم قبل نوشته شده، اما تا به امروز باقی است و به شکل قابل توجهی اغلب در عکاسی شهری و فیلم نمود می یابد یحیی دهقان پور را میتوان نمونه ای از مثال پرسه زن بودلر در نظر گرفت.

کار عکاس شامل گزینشی است از ادراکاتی معمولاً گریزنده که با نیازها و آرزوهای گوناگون ناخودآگاه هم آهنگ هستند. چنین گزینشی می تواند با توجه به همان اصولی انجام شود که در گزینش محتوای آشکار رویا توسط فرد بیننده ی رویا انجام می شود

دوربین پلی می شود بین خودآگاه و ناخودآگاه، و بین دنیای باز نمودی درونی فرد و واقعیت بیرونی، در این مجموعه عکاس

تشویش درونی خود را با تکنیک های نرم افزاری نشان میدهد و اما سوال مطرح میشود که تا چه اندازه توانسته است

مخاطب را در این اشفتگی با خود همراه کند؟